

Ομιλία Δημάρχου Βιάννου στην Προσυνεδριακή Ημερίδα της ΚΕΔΕ
στο Ηράκλειο

Κύριε Πρόεδρε της ΚΕΔΕ,

Κύριοι Βουλευτές,

κ. Πρόεδρε της ΠΕΔ Κρήτης,

Αγαπητοί Συνάδελφοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση,

Κυρίες και Κύριοι Στελέχη της ΚΕΔΕ, της ΕΕΤΑΑ και της ΠΕΤΑ,

Κυρίες και Κύριοι,

Σας καλωσορίζουμε στην προσυνεδριακή ημερίδα που οργανώνουμε από κοινού με την Κεντρική Ένωση Δήμων ΚΕΔΕ προκειμένου να προκύψουν ουσιαστικές απόψεις για τις δυνατότητες χρηματοδότησής των στην νέα Προγραμματική περίοδο 2014-2020 και να αποτελέσουν αντικείμενο διαβούλευσης του Ετήσιου τακτικού μας συνεδρίου.

Το Πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα – Επιχειρηματικότητα και Καινοτομία», ύψους 3,8 δισ.ευρώ είναι το μοναδικό από τα τομεακά Επιχειρησιακά Προγράμματα του νέου ΕΣΠΑ, που παρουσιάζει στον προϋπολογισμό του ουσιαστική αύξηση, σε σχέση με τα αντίστοιχα ΕΠ των προηγούμενων προγραμματικών περιόδων (αποτελεί το 25% περίπου του συνόλου της χρηματοδότησης), περιλαμβάνει δράσεις που θα χρηματοδοτούν την ανταγωνιστικότητα, την επιχειρηματικότητα, την καινοτομία, την εξωστρέφεια, τις επενδύσεις, την έρευνα και τεχνολογία, τις τηλεπικοινωνίες και πληροφορική, τον τουρισμό και τον πολιτισμό, την ενέργεια και την απασχόληση με παρεμβάσεις που αφορούν στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων.

Τόσο από τον τίτλο του όσο και από την υλοποίηση των ανάλογων ΕΠ«Ανταγωνιστικότητας», σε προηγούμενες προγραμματικές περιόδους, το (ΕΠΑνΕΚ) στοχεύει στη στήριξη και ανάπτυξη του κυρίως του ιδιωτικού τομέα. Οι αλλαγές και οι διαφοροποιήσεις του

από τα προηγούμενα Επιχειρησιακά Προγράμματα «Ανταγωνιστικότητας» αναμένονταν, τουλάχιστον όσον αφορά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, να μην περιορίζονται μόνο σε τομεακές προτεραιότητες που επιβάλλει η κρίση, αλλά αντίθετα να λάβουν υπόψη τους τις νέες Ευρωπαϊκές στρατηγικές και το νέο ρόλο της ΤΑ στο τοπικό αναπτυξιακό γίνεσθαι.

Τοπική Ανάπτυξη και ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Η τοπική ανάπτυξη είναι η διαδικασία για την επίτευξη της τοπικής ανταγωνιστικότητας μέσω της αξιοποίησης των τοπικών γεωγραφικών, φυσικών συγκριτικών πλεονεκτημάτων και των κοινωνικοπολιτισμικών χαρακτηριστικών της τοπικής παραγωγής.

Μια περιοχή γίνεται ανταγωνιστική, εάν μπορεί να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό της αγοράς με το να διασφαλίζει ταυτόχρονα την περιβαλλοντική, οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική της βιωσιμότητα.

Είναι προφανές ότι στην τοπική και περιφερειακή αναπτυξιακή διαδικασία, ενεργούν από κοινού οι τοπικοί παράγοντες (τοπικοί οργανισμοί και φορείς, τοπικές επιχειρήσεις, τοπική πρωτοβουλία και επιχειρηματικότητα), και τα αποτελέσματα εξαρτώνται και από την ικανότητα των τοπικών κοινωνιών να συνεργασθούν.

Ως εκ τούτων η υπόθεση της ανάπτυξης είναι πρώτα απ'όλα υπόθεση των τοπικών κοινωνιών και πρώτιστα των φορέων τους και ειδικά της αυτοδιοίκησης.

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να τονισθεί ότι η χάραξη πολιτικής τοπικής ανάπτυξης είναι ιδιαίτερα πολύπλοκο ζήτημα, ενώ οι δημόσιοι τοπικοί φορείς, εμπλεκόμενοι στη χάραξή της, πρέπει να προσμετρούν στις ενέργειές τους το γεγονός ότι το αποτέλεσμα πολιτικών τοπικής ανάπτυξης «προσδιορίζεται» σε σημαντικό

βαθμό και από τις εν γένει μακροοικονομικές και τομεακές πολιτικές της κεντρικής και της περιφερειακής διοίκησης, υπό τις οποίες άλλωστε υπάγονται.

Ο ρόλος της Τ.Α. στην τοπική ανάπτυξη προσδιορίζεται τόσο από τις αρμοδιότητες που της δίνει ο νόμος σε θέματα οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ανάπτυξης όσο, κυρίως, από την δημοκρατική νομιμοποίηση και αμεσότητα που διαθέτει.

Η Στρατηγική για το νέο αναπτυξιακό υπόδειγμα

Η στρατηγική για τη μετάβαση στο νέο μοντέλο ανάπτυξης οικοδομείται και στηρίζεται σε τέσσερις (4) πυλώνες:

1. Ενίσχυση της προσαρμογής των επιχειρήσεων και του ανθρώπινου δυναμικού στις νέες αναπτυξιακές απαιτήσεις Τα αποτελέσματα που επιδιώκονται, με τον πυλώνα αυτόν, είναι τα εξής:

ν Προσαρμογή των επιχειρήσεων και του ανθρώπινου δυναμικού στις επικρατούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της αγοράς.

ν Ανάπτυξη των δεξιοτήτων των εργαζομένων που θα υποστηρίξουν την προσαρμογή των επιχειρήσεων στις νέες αναπτυξιακές απαιτήσεις.

ν Δημιουργία ευνοϊκού κλίματος για την καταπολέμηση της ανεργίας και τη δημιουργία νέων, βιώσιμων θέσεων απασχόλησης.

2. Επικέντρωση σε τομείς παραγωγικούς, ανταγωνιστικούς και δυνάμει εξωστρεφείς και καινοτόμους

1. Ο Τουρισμός γενικά, αλλά κυρίως και οι ειδικότερες μορφές τουρισμού

2. Ο Αγροτοδιατροφικός τομέας, σε συνέργεια και με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης

3. Τα Logistics, που συνδυάζεται με τη σχετική εθνική μας στρατηγική

4. Η Περιβαλλοντική βιομηχανία, που συνδυάζει ταυτόχρονα δυο στόχους: την προστασία του περιβάλλοντος αλλά και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

5. **Ο τομέας της υγείας**, όπου έχουμε τις υπηρεσίες, αλλά και τα φαρμακευτικά συνολικά, είτε με την έννοια της βιοτεχνολογίας, είτε με την έννοια των generics.

6. Η παραγωγή και εξοικονόμηση ενέργειας

7. **Οι τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών**, όπου η Ελλάδα σύμφωνα με το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ κατατάσσεται 10η διεθνώς από άποψη διαθεσιμότητας, επιστημόνων και μηχανικών.

8. **Υλικά - κατασκευές**, που περιλαμβάνει και την επεξεργασία πρώτων υλών (π.χ. βωξίτης) για την παραγωγή σημαντικών εξαγωγικών προϊόντων

9. **Οι δημιουργικές βιομηχανίες** που αφορούν σε τομείς όπως είναι το ελληνικό design και ο πολιτισμός .

Αυτοί είναι οι **εννέα τομείς προτεραιότητας**, που διαθέτουν συγκριτικά πλεονεκτήματα για τη χώρα και μπορούν να αποδώσουν άμεσα, θετικά αποτελέσματα.

3. Στοχευμένη επιλογή επενδύσεων / επιχειρήσεων/ δραστηριοτήτων που διαθέτουν τα ζητούμενα χαρακτηριστικά για το νέο αναπτυξιακό υπόδειγμα

- Εξωστρέφεια (δημιουργούμενο εξαγωγικό δυναμικό)
- Καινοτομία /δημιουργικότητα
- Σημαντικό μέγεθος σε κύκλο εργασιών και απασχόληση / επαρκής γκάμα προϊόντων για την αντιμετώπιση του παγκόσμιου ανταγωνισμού.
- Θετικά αποτελέσματα και οικονομική προοπτική / ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων.
- Νέες εταιρείες.
- χαμηλή επιβάρυνση του περιβάλλοντος.
- Ομάδες εταιρειών / συνεργασίες.
- Προϊόντα / Υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας

4. Εξασφάλιση των παραγόντων που διευκολύνουν τη δραστηριοποίηση των επιχειρήσεων στο Ελληνικό επιχειρησιακό περιβάλλον

ν Αναδιάρθρωση της Δημόσιας Διοίκησης.

ν Ανάπτυξη δομών και υποδομών:

Υποδομές για την έρευνα και την καινοτομία

Υποδομές ΤΠΕ

Εθνικές Υποδομές

Άξονες Προτεραιότητας

Οι Άξονες Προτεραιότητας του Επιχειρησιακού Προγράμματος είναι ουσιαστικά τρεις (3), εάν δεν συνυπολογιστεί η Τεχνική Βοήθεια:

○ ΑΠ1 **«Ανάπτυξη επιχειρηματικότητας με τομεακές προτεραιότητες»** συνδέεται και αφορά του Στρατηγικούς Πυλώνες 2 & 3.

○ ΑΠ2 **«Προσαρμογή εργαζομένων, επιχειρήσεων και επιχειρηματικού περιβάλλοντος στις νέες αναπτυξιακές απαιτήσεις»**, συνδέεται και αφορά το Στρατηγικό Πυλώνα 1.

○ ΑΠ3 **«Ανάπτυξη μηχανισμών στήριξης της επιχειρηματικότητας»**, συνδέεται και αφορά το Στρατηγικό Πυλώνα 4.

Ενδεικτικοί Θεματικοί Στόχοι (ΘΣ)

Οι βασικότεροι Θεματικοί Στόχοι του (ΕΠΑνΕΚ) είναι:

Ενίσχυση της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας.

Βελτίωση της πρόσβασης, της χρήσης και της ποιότητας των πληροφοριών και των τεχνολογιών επικοινωνίας.

Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, του γεωργικού τομέα και της αλιείας και του τομέα της υδατοκαλλιέργειας.

Στήριξη της στροφής προς μια χαμηλού ανθρακικού αποτυπώματος οικονομία σε όλους τους τομείς.

Διατήρηση και προστασία του περιβάλλοντος και προώθηση της αποτελεσματικής αξιοποίησης των πόρων.

Προώθηση των βιώσιμων μεταφορών και τον περιορισμό των προβλημάτων σε βασικές δικτυακές υποδομές.

Προώθηση βιώσιμης και ποιοτικής απασχόλησης και υποστήριξη της εργασιακής κινητικότητας.

Επένδυση στην εκπαίδευση, την κατάρτιση και την επαγγελματική κατάρτιση για δεξιότητες και τη διά βίου μάθηση.

Ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας των δημόσιων αρχών και των ενδιαφερομένων μερών για μία αποτελεσματική δημόσια διοίκηση.

Ενθάρρυνση και υποστήριξη ανάπτυξης πρωτοβουλιών στον κοινωνικό και τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας σε τοπικό επίπεδο

Μια σύγχρονη αναπτυξιακή στρατηγική πρέπει να προωθεί την πολυτομεακή ανάπτυξη και να ενσωματώνει τις νέες απαιτήσεις (διαδικασίες, γνώσεις, τεχνολογία). Κάθε περιοχή διαθέτει πλούσιους φυσικούς και πολιτιστικούς πόρους, ικανό ανθρώπινο δυναμικό και κοινωνική συνοχή, που αν αξιοποιηθούν σωστά, μπορεί να οδηγήσουν στην κατάκτηση ισχυρότερης θέσης σε περιφερειακό, εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Κάθε περιοχή διαθέτει το δικό της μείγμα πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων, σε ότι αφορά στις παραγωγικές δραστηριότητες, ιστορικά διαμορφωμένων, που πρέπει να αποτελέσουν τη βάση επί της οποίας θα οικοδομηθεί το τοπικό αναπτυξιακό σχέδιο.

Ο ρόλος του ιδιωτικού τομέα

Στις οικονομίες της αγοράς ο ρόλος των ιδιωτικών φορέων (επιχειρήσεις ατομικές, εταιρικές, συνεταιρισμοί κ.ά.) είναι ιδιαίτερος σημαντικός και κρίσιμος για την τοπική ανάπτυξη (δεδομένου ότι αυτός συνίσταται στην περαιτέρω επέκταση της παραγωγικής δραστηριότητας, στη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης κ.λπ.).

Ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Να εμπνεύσει

Να καθοδηγήσει

Να συντονίσει

Ειδικά ζητήματα που πρέπει η ΤΑ να αντιμετωπίσει είναι:

Η οργανική σχέση και συνάφεια μεταξύ των διάφορων παραγωγικών δραστηριοτήτων.

Η συμβολή του κάθε κλάδου στην αύξηση της προστιθέμενης αξίας των προϊόντων και υπηρεσιών του άλλου.

Η οργανική ένταξη και αξιοποίηση της γνώσης που υπάρχει στα επιστημονικά ιδρύματα στις παραγωγικές διαδικασίες.

Η ανάπτυξη νέων υπηρεσιών που να αντιστοιχούν στις ανάγκες της παραγωγικής βάσης

Η σύνδεση της διατήρησης του περιβάλλοντος με την αναπτυξιακή διαδικασία. Η ανάπτυξη συστημάτων για την περιβαλλοντική διαχείριση.

Από τα γεγονότα προκύπτει ότι η πλήρης εφαρμογή τέτοιων ενεργειών δεν είναι, ωστόσο, τόσο εύκολη. Ως παράδειγμα το πέρασμα από το γεωργικό προϊόν στα τρόφιμα, όπως και το πέρασμα από την παραγωγή στην εμπορία, μπορεί να φαίνεται σαν ένα φυσικό επακόλουθο, στην πραγματικότητα όμως δεν συντελείται απρόσκοπτα και με φυσικό τρόπο. Εντούτοις, από παραδείγματα προκύπτει ότι, εάν τηρηθούν αυστηρά ορισμένες προϋποθέσεις, η επιτυχία είναι δεδομένη. Στις προϋποθέσεις η κυριότερη είναι, η παροχή της κατάλληλης στρατηγικής, η οποία να αποτελεί αντικείμενο ευρείας συναίνεσης.

Τομείς παραγωγικής δραστηριότητας

Κρίσιμοι τομείς που πρέπει να επανεξεταστούν στο σύνολό τους είναι η γεωργία και ο τουρισμός.

Στην γεωργία, ο παραδοσιακός τόπος παραγωγής και διάθεσης βρίσκεται σε χρόνια κρίση και απαιτείται αναδιάρθρωσή του. Ο κυριότερος στόχος σήμερα για τη γεωργία, είναι η ποιότητα και η μεταποίηση σε τρόφιμα. Δεδομένου ότι η χώρα διαθέτει εύφορα εδάφη και ικανό ανθρώπινο δυναμικό μια στρατηγική ανάπτυξης πρέπει να βασίζεται κυρίως στον πρωτογενή τομέα και στην αναδιάρθρωσή του πάνω σε σύγχρονες βάσεις.

Απαιτείται ένα νέο σύστημα οργάνωσης των μικρών παραγωγών που θα καλύπτει κάθετα την αγροτική δραστηριότητα. Η μικρή εκμετάλλευση που περιορίζεται και μόνον στην παραγωγή του προϊόντος δεν έχει καμιά προοπτική στο μέλλον. Χρειάζονται συλλογικά επιχειρηματικά σχέδια παραγωγής και διάθεσης προϊόντων που θα εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση σε προδιαγραφές και απαιτήσεις ποιότητας, που θα ενσωματώνουν την προστιθέμενη αξία στην περιοχή. Στη μεταεπιδοματική εποχή, με το νέο μοντέλο Γεωργίας -όπως ονομάζεται «Συμβολαιακή Γεωργία»- οι προδιαγραφές ποιότητας καθορίζονται από τη διεθνή αγορά. Αυτό το μοντέλο Γεωργίας -σε ότι αφορά, τα στρατηγικής σημασίας προϊόντα, που ταξιδεύουν στα σύγχρονα εμπορικά δίκτυα - απαιτεί διεθνείς κανόνες στην παραγωγή.

Μια περιοχή μεμονωμένων και αποκομμένων παραγωγών εκτός του ότι γίνεται έρμαιο της αγοράς κάθε φορά, δεν μπορεί να στηριχτεί πουθενά στην οικονομική της ανάπτυξη. Η καλύτερη υποδομή ποιότητας για μια περιοχή είναι η κουλτούρα για την ποιότητα, η αντίληψη που θα έχουν οι κάτοικοι της για την ποιότητα και η τήρηση των σύγχρονων κανόνων πιστοποιημένης παραγωγής και μεταποίησης.

Προς τούτο χρειάζονται συλλογικά σχέδια. Πράγμα που σημαίνει ότι σ' αυτή την υπόθεση πρέπει να ενεργοποιηθούν όλοι οι συντελεστές της ανάπτυξης.

Στον τουρισμό το μοντέλο του μαζικού και φτηνού τουρισμού δεν έχει προοπτικές επέκτασης και πρέπει να δημιουργηθούν νέα εναλλακτικά, ανταγωνιστικά μοντέλα. Η αξιοποίηση των φυσικών

και πολιτιστικών πόρων της περιοχής δίνει δυνατότητες ανάπτυξης εναλλακτικών μορφών ανάπτυξης.

Τρόπος εκταμίευσης

Στο πλαίσιο της στρατηγικής για τη ταχύτερη δυνατή έναρξη των δράσεων του νέου ΕΣΠΑ 2014-2020 και την άμεση τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας, σε συνδυασμό και με τη συνέχιση της υλοποίησης του ΕΣΠΑ 2007 – 2013, τα έτη 2014 και 2015, θα δοθεί προτεραιότητα στην εκπλήρωση όλων των απαιτούμενων ενεργειών για την έναρξη έργων από την αρχική φάση εφαρμογής του ΕΠΑνΕΚ. Σημαντικό ρόλο προς την κατεύθυνση αυτή έχουν δράσεις / έργα που ήταν ενταγμένες στην προγραμματική περίοδο 2007 – 2013 και των οποίων η υλοποίηση καθυστέρησε, ως απόρροια της κρίσης, καθώς και έργα των οποίων οι διαδικασίες ωρίμανσης, αδειοδοτήσεων ή αξιολόγησης έχουν προχωρήσει σημαντικά. Ενδεικτικά περιλαμβάνονται οι παρακάτω δράσεις:

- Ø Δράσεις ενίσχυσης της έρευνας και της καινοτόμου εξωστρεφούς επιχειρηματικότητας.
- Ø Τουριστικές υποδομές για την παροχή υπηρεσιών υψηλών προδιαγραφών και εξυπηρέτησης κοινού σε πολιτιστικούς χώρους και περιοχές φυσικής ομορφιάς.
- Ø Έργα εξοικονόμησης ενέργειας σε δήμους και σε οικιακούς καταναλωτές.
- Ø Έργα που συμβάλλουν στον εκσυγχρονισμό συστήματος μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και στην αποτελεσματικότερη διαχείριση της διανομής ενέργειας μέσω της εφαρμογής έξυπνων συστημάτων.
- Ø Έργα ενίσχυσης της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού και της ευστάθειας του Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου.
- Ø Έργα ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των εμπορικών κέντρων των πόλεων και τόνωσης της αγοράς.

Ø Δράσεις ενίσχυσης ΜΜΕ επιχειρήσεων (*υφιστάμενων και νέων / υπό σύσταση*).

Ø για την υλοποίηση επενδύσεων σε τομείς ενδιαφέροντος των περιφερειών και την τόνωση του επιχειρείν σε συνθήκες κρίσης.

Ø Έργα υποδομών ΤΠΕ που συμβάλλουν στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Ø Ολοκληρωμένη παρέμβαση για τη στήριξη της γυναικείας απασχόλησης μέσω ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας.

Ενδεικτικοί Θεματικοί Στόχοι του ΕΠ που θα μπορούσαν να είναι δικαιούχοι οι δήμοι.

Όπως προκύπτει από τα παραπάνω, οι δήμοι εμφανίζονται να έχουν πολύ περιορισμένο ρόλο στο σχεδιασμό του προγράμματος. Θα μπορούσαν να είναι άμεσα δικαιούχοι στις δράσεις που εντάσσονται στους Θεματικούς Στόχους: **«Επένδυση στην εκπαίδευση, την κατάρτιση και την επαγγελματική κατάρτιση για δεξιότητες»** και **«Διά βίου μάθηση και Ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας των δημόσιων αρχών και των ενδιαφερομένων μερών για μία αποτελεσματική δημόσια διοίκηση»**.

Όπως αναφέρεται και στο ΕΠ, η χρηματοδότηση των δράσεων αυτών είναι περιορισμένη γιατί χρηματοδοτούνται κυρίως από το ΕΠ *«Μεταρρύθμιση του Δημόσιου Τομέα 2014-2020»*.

Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι στο τρέχον Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για τη διά βίου μάθησή 2007- 2014, υπάρχει ένας «άτυπος» καταμερισμός. Την επαγγελματική εκπαίδευση έχουν οι περιφέρειες και τη γενική διά βίου μάθηση οι δήμοι.

Οι δήμοι θα πρέπει να προετοιμαστούν με τη δημιουργία των νέων υποδομών. Θα πρέπει να συνεργαστούν και να προγραμματίσουν με τις αρμόδιες υπηρεσίες (ΔΕΗ, ΟΤΑ, ΔΕΥΑ), τέτοιες παρεμβάσεις, ώστε ο πολεοδομικός ιστός να υποφέρει την μικρότερη δυνατή ενόχληση. Παράλληλα, θα πρέπει να επανατοποθετηθεί το ζήτημα της κάλυψης του κόστους των δήμων από τη δημιουργία και χρήση των υποδομών αυτών σε κοινόχρηστους δημοτικούς χώρους.

Παρατηρήσεις

Η πρώτη παρατήρηση που προκύπτει, από τη μελέτη του **Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανταγωνιστικότητα, Επιχειρηματικότητα, Καινοτομία» (ΕΠΑνΕΚ)** είναι η παντελής έλλειψη της αποκέντρωσης. Την εποχή που σε όλη την Ευρώπη αναγνωρίζεται ο ρόλος των δήμων, όχι μόνο ως βασικών παικτών στη διαδικασία της τοπικής ανάπτυξης, αλλά ως ρυθμιστικού της παράγοντα, το ΕΠΑνΕΚ ουσιαστικά τους αγνοεί.

Η Εταιρική Σχέση στηρίζεται στη θεωρία του **«τριμερούς αναπτυξιακού έλικα»**(δημόσιος- ιδιωτικός τομέας- ΑΕΙ). Πώς θα εκφραστεί το δημόσιο σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο; Από τα κεντρικά υπουργεία; Όλοι γνωρίζουν ότι με τη δημοσιονομική κρίση το κεντρικό κράτος έχει αποσυρθεί από τις τοπικές κοινωνίες και το στελεχικό του δυναμικό έχει αποδιάρθρωθεί.

Οι αναπτυξιακές στρατηγικές για **«ανάπτυξη από τα κάτω»** (Bottom up), που αποτελούν βασική στρατηγική της Γενικής Διεύθυνσης Περιφερειακής Πολιτικής της ΕΕ, για το ΕΠΑνΕΚ είναι **«άγνωστος τόπος»**, terra incognita. Δεν είναι τυχαίο ότι στην υπόλοιπη Ευρώπη κέντρα επιχειρηματικότητας, θερμοκοιτίδες επιχειρήσεων, κέντρα καινοτομίας κ.λπ. αποτελούν δημοτικές πρωτοβουλίες. Στη χώρα μας για άλλη μία φορά θριαμβεύει ο συγκεντρωτισμός.

Αναγνωρίζεται, από το ΕΠΑνΕΚ, ο σημαντικός ρόλος που παίζουν οι Μικρο- Μεσαίες Επιχειρήσεις (ΜΜΕ) στην Ελληνική οικονομία. Αλλά οι ΜΜΕ έχουν χωρική αναφορά. Ο παράγοντας «χώρος» δεν υπάρχει στο σχεδιασμό του Επιχειρησιακού Προγράμματος.

Σας Ευχαριστώ.

Από τα Εθνικά Επιχειρησιακά, το επιχειρηματικό ενδιαφέρον είναι σε μεγάλο βαθμό στραμμένο το ονομαζόμενο ΕΠΑνΕΚ, στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα, Επιχειρηματικότητα & Καινοτομία, το οποίο με 3.646.378.290,48 ευρώ Κοινοτικής συνδρομής είναι το δεύτερο μεγαλύτερο Εθνικό, μετά το «Αγροτική Ανάπτυξη» . Το ΕΠΑνΕΚ, μαζί με την εθνική συμμετοχή και την ίδια συμμετοχή των επιχειρήσεων που θα εντάξουν δράσεις τους, εκτιμάται ότι θα φτάσει σε αυτή την προγραμματική περίοδο κοντά στα 6,5 δισ. ευρώ. Αυτό που αποτελεί, αυτή την περίοδο, ίσως το πιο κρίσιμο θέμα συζήτησης, είναι το πώς θα δοθεί η ενίσχυση. Γιατί όπως πληροφορήθηκε η Voria.gr, υπάρχει εισήγηση, αντί οι ενισχύσεις να δίδονται άμεσα, να διοχετεύονται μέσα από νέα χρηματοδοτικά εργαλεία και μηχανισμούς. Σε μία τέτοια περίπτωση βεβαίως, τίθενται διάφορα θέματα, όπως: Το πόσο ώριμα είναι αυτά τα εργαλεία, τα διάφορα... Capitals και Funds κ.ο.κ., αλλά και το πόσο έτοιμες είναι οι επιχειρήσεις που θέλουν να ενταχθούν σε δράσεις του ΕΣΠΑ, να λειτουργήσουν σε ένα τέτοιο πλαίσιο; Ένα άλλο ζήτημα και πολύ σημαντικό, είναι αυτό του ύψους των επιτοκίων αφού μία τέτοια επιλογή μπορεί να προβλέπει και τη συνδυαστική λήψη δανείων. Όπως και να έχει το πράγμα, ο χρόνος είναι χρήμα κυριολεκτικώς για τις ελληνικές επιχειρήσεις, που σε αυτή τη φάση περιμένουν την έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων και την εξειδίκευση των δράσεων που θα βγούνε στον

αέρα, που θα αρχίσουν, όπως δηλώνουν πηγές του υπουργείου Ανάπτυξης, να προκηρύσσονται προς το τέλος του έτους. Στόχος και άξονες του ΕΠΑνΕΚ

Το ΕΠΑνΕΚ έρχεται να ενισχύσει, στρατηγικά, παραγωγικούς, ανταγωνιστικούς και εξωστρεφείς τομείς της οικονομίας όπως ο τουρισμός, η ενέργεια, η αγροδιατροφή/βιομηχανία τροφίμων, το περιβάλλον, η εφοδιαστική αλυσίδα, οι τεχνολογίες πληροφορικής & επικοινωνιών, η υγεία και η φαρμακευτική βιομηχανία, οι δημιουργικές και πολιτιστικές βιομηχανίες και τα υλικά – κατασκευές.

Το ΕΠΑνΕΚ 2014-2020 δομείται στους παρακάτω Άξονες Προτεραιότητας: -Άξονας 1: «Ανάπτυξη επιχειρηματικότητας με τομεακές προτεραιότητες» (προϋπολογισμού 2.243,8 εκ. ευρώ) -Άξονας 2: «Προσαρμογή εργαζομένων, επιχειρήσεων και επιχειρηματικού περιβάλλοντος στις νέες αναπτυξιακές απαιτήσεις» (προϋπολογισμού 828,8 εκ. ευρώ) -Άξονας 3: «Ανάπτυξη μηχανισμών στήριξης της επιχειρηματικότητας» (προϋπολογισμού 1.401,4 εκ. ευρώ) -Άξονες 4 – 5: «Τεχνική Συνδρομή ΕΤΠΑ και ΕΚΤ» (προϋπολογισμού 83,9 εκ. ευρώ)